

[Steen.]
Kirkeminister har været overordentlig uheldig med den Form, han valgte, da han gav Offentligheden denne Meddelelse. Thi det, der blev staaende for Offentligheden, var, at Kirkeministeren vilde nedlægge 100 Embeder, og enhver, der kender Forholdene, ved, at selv om der nu er tilvejebragt mere stabile politiske Forhold, der forhaabentlig ogsaa vil medføre længere Levetid for Regeringerne, vil den højtærede Kirkeminister, om han saa maatte beklæde sit nuværende Embede, skal vi sige, i 20 Aar, ikke naa at faa gennemført en Sammenlægning af disse 100 Embeder, og derfor er der ingen Anledning til at forurolige paa den Maade, som det i Virkeligheden her er sket. Jeg tænker ikke her paa det Raserianfald, som Stiftsprovst Ussing ved en bestemt Lejlighed fik, da han fremsatte Udtalelser, der ganske skød over Maalet, og som var uden rimelig Mening i den Forbindelse, hvori de kom.

Jeg hører nu det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen nævne — hvad jeg ogsaa selv havde set i Bladene —, at Biskoppen i Aalborg har rejst Spørgsmaalet om Lovligheden af hele denne Fremgangsmaade, men jeg maa sige, at hvad Lovligheden angaar, nærer jeg for mit Vedkommende ikke mindste Tvivl om, at hvis den bliver prøvet, vil Kirkeministeren have Loven paa sin Side. Men det Spørgsmaal er aldeles ikke afgørende for mig, og jeg ønsker at sige efter at have beskæftiget mig med Sagen i nogle Aar og været udsat for mangfoldige Henvendelser fra de Menighedsraad, der enten har været ude for det, det her drejer sig om, eller venter med Tiden at kunne komme det, at jeg afvejende alle Forhold overfor hinanden mener, at den Tanke, den højtærede Kirkeminister er inde paa, er rigtig og forsvarlig, og jeg er rede til at medvirke til dens Gennemførelse, men kun paa een bestemt Betingelse, nemlig den, at der tilvejebringes en lovlig Ordning paa dette Omraade, som ikke er gældende for den nuværende Kirkeminister alene, men ogsaa for eventuelle Efterfølgere indenfor en rimelig Tid. (*Christmas Møller*: 20 Aar!). Ja, ja, jeg har jo taget Forbehold overfor de 20 Aar, som jeg nævnte eksempelvis i Forbindelse med Tallet 100.

Forholdet er jo det, at den højtærede Kirkeminister i sin Tid nedsatte en Kommission til Undersøgelse af denne Sag.

Den har afgivet Betænkning om en Række Præsteembeder, den kunde tænke sig Muligheden af at sammenlægge ved Embedsledighed. Meget blev det ifølge Sagens Natur ikke til i det første socialdemokratiske Ministeriums Tid, og der skete jo saa dette, at Stiftsprovsten i Aarhus overtog Kirkeministeriet, og han har efter min Opfattelse haft Lejligheder, som vanskeligt vil byde sig igen, hvor to Embeder, ringe i Folketal, var ledige samtidig, men han besatte dem.

En saadan Ordning kan vi naturligvis ikke have, og jeg henstiller derfor til den højtærede Kirkeminister og gør det til en Betingelse for min Medvirkning til Fremme af denne Tanke, hvis Rigtighed jeg anerkender, at han søger at finde en Ordning, der betyder, at det Spørgsmaal finder sin Afgørelse i den danske Rigsdag, og at den Afgørelse, som Rigsdagen træffer, bliver fulgt af skiftende Kirkeministre, indtil Rigsdagen træffer en anden Ordning. Hvis der ikke kan findes Veje frem her, vil jeg anbefale den højtærede Kirkeminister at lade Spørgsmaalet i Ro, for der er ikke nogen praktisk eller forstandig Mening forbundet med, som det nu sker, at vække en hel Del unødigt Uro og Bekymring, uden at der opnaas noget som helst.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte politiske Bemærkninger i Anledning af, hvad de forskellige ærede Ordførere har sagt under denne Finanslovdebat. Her kommer først den stærke Kritik af, at vi ikke har holdt Sommersamling, for det maa jo være den korte Mening med den megen Tale om al den Tid, der er spildt ved de mange Ferier, og den gode Tid, vi giver os. Hvis de, der fremkommer med denne Kritik, virkelig har Bidrag at bringe, som kan medvirke til, at vi hurtigt kan opnaa nogle politiske Resultater paa det Grundlag, Valgdagen har angivet, saa forstaar jeg jo deres Utaalmodighed, og saa skal jeg ogsaa erkende, at vi muligt her har forsømt en Stund. Men jeg skal erklære mig villig til, hvis virkelig der er Tale om saadanne Bidrag, da at medvirke til, at der snarest muligt kan oprettes noget af det forsømte. Nu er vi her jo, og nu er Lovforslagene dels fremsat, og dels kan de ventes fremsat, og er der virkelig Mulighed for hurtigt at opnaa Resultater, saaledes som nogle synes at have en Forestilling om, skal det ikke mangle paa Medvirkning fra vor Side.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om det, man stadig kredser